

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 15. Articulus II. De Ecclesia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

huius legis adimpletio fuisset facta post Sæc. XVIII. A. C. 1720.
 sibilis: hinc ex Constitutionibus Alex-
 andri VII. & Innocentii X. ab Ecclesia
 receptis tenemur credere, quod præ-
 cepta Dei iis, qui volunt, & conantur ea
 juxta præsentis vires adimplere, non sint
 impossibilia, & quod gratia, quæ ea red-
 dit possibilia, non eis desit. Hæc veritas
 ad omne tempus extendi debet, ac
 unice cum S. Patribus observandum,
 quod sub priori Testamento gratia multo
 minus fuerit abundans, minusque ex-
 tensa, quam in novo (i).

§. XV.

Articulus II.

De Ecclesia.

Teste S. Augustino (k): *Ad ipsam sa- Contra
 lutem ac vitam æternam nemo perve- Propositio
 nit, nisi qui habet caput Christum, habere LXXII.
 autem caput Christum nemo poterit, nisi LXXIII.
 qui in ejus Corpore fuerit, quod est Eccle- LXXIV.
 sia. Hinc omnes fideles, qui ante & LXXV.
 post Christum natum erant Christo uniti
 li 2 per*

(i) S. Iren. l. 5. ad Hæres. c. 11. n. 5. l. 4.
 c. 36. n. 4. S. Aug. Expos. Ep. ad Gal. c. 3.
 n. 24. Ep. 5. Epif. Afric. ad Innoc. I. Ep. 177.
 n. 14. l. de Pecc. orig. c. 25. S. Thom. 1. 2.
 q. 106. art. 3. in Corp.

(k) L. de Unit. Eccl. c. 19.

Sæc. XVIII. per fidem, fuerunt membra veræ Ec-
 A. C. 1720. clesię.

Universalitas Ecclesię completitur
 Angelos & Sanctos, qui componunt
 Ecclesiam triumphantem, & fideles
 tentationibus & præsentis vitæ confli-
 ctationibus expositos in terris, quæ
 est Ecclesia militans, ac denique
 sanctorum animas in Purgatorio, seu
 Ecclesiam patientem: non autem ea
 quæ Ecclesię triumphanti duntaxat
 competunt, militanti sunt applicanda;
 perperam ergo, præcipue, dum hodie
 hæretici per quatuor sæcula Ecclesię
 visibilitatem continuo impugnant, de-
 finitur Ecclesia, quod sit cætus compre-
 hendens Prædestinatos, Sanctos & Ju-
 stos terræ & omnium sæculorum. Præ-
 cipuæ notæ sunt Ecclesię, quod sit Ca-
 tholica, perpetua, visibilis, sancta,
 una, infallibilis. Sola vero Ecclē-
 sia est Catholica, quia nulla alia se ex-
 tendit ad omne tempus, & ad unive-
 sum Orbem. Perpetuitas, ceteraque
 ejus notæ fundantur in Christi promi-
 sis, & per eam Ecclesia Catholica dis-
 tinguitur a Synagoga, omnibusque
 sectis Christianam Rempubliam scitu-
 dentibus. Impium ergo est dicere
 cum Protestantibus, quod Ecclesia
 everti, destrui, in ruinam & desolatio-
 nem redigi queat: *Existunt, inquit*
 S. Aug.

S. Aug. (l) qui dicant . . . . illa Eccle- Sæc. XVIII.
 sia, quæ fuit omnium gentium jam non est, A. C. 1720.
 periit . . . . O impudentem vocem . . . .

hanc vocem abominabilem, detestabilem &c.
 Hunc vero errorem, perinde ac si Ec-
 clesia utpote antiquata & senescens,
 prope ad interitum sit, impugnaturus
 S. Augustinus ait (m): *Senectus ipsius*
id est, novissima ipsius in lætitia erunt. Et
intendat Charitas vestra, quia dixit senectu-
tem, ne putetis & mortem; homo enim
carne ideo senescit ut moriatur. Senecta
Ecclesie candida erit recte factis, morte
autem non corrumpetur . . . Senecta ista
juvenilis est, senecta ista viridis est, sem-
per virebit.

Tertia Ecclesie nota est visibilitas.
 De fide est, Ecclesiam esse societatem
 visibilem, in qua Electi & reprobi, justi
 & peccatores, boni & mali, perfecti
 & imperfecti per publicam ejusdem fi-
 dei professionem, externam eorumdem
 Sacramentorum participationem, de-
 pendentiam a Pastoribus legitimis, quo-
 rum caput visibile est Pontifex, simul
 uniti & permixti sunt. De fide est, Contra
 quod peccatum mortale peccatores ab Poep. XCV.
 Ecclesia non separet, quamdiu habitum
 fidei conservant, & quod tanquam fi-
 li 3 deles

(l) In Psal. 91. n. 11.

(m) Trid. Sess. 14. c. 2. Sess. 6. de Justif.
 cap. 7.

Sæc. XVIII. deles Christum licet imperfecto modo
A. C. 1720. pro suo Capite habeant, & ad exem-
 plum Filii Prodigii Deum vocare pos-
 sint Patrem suum, & quod peccatum
 mortale malos Pastores non privet suo
 caractere, auctoritate, & sua mun-
 ditate valide exercendi jure, & quod omnes
 baptizati *lavacro Baptismi membra Ec-*
clesiæ effecti sint (n), & quamdiu vel
 ea non separantur, vel sese non separant,
 semper illius pars sint: ast dummodo
 hæc dogmata & præcipue visibilitas
 Ecclesiæ firmiter credatur, dici possent,
 cum S. August. & quibusdam Patri-
 bus ac Theologis, quod impii sint
 vere de Ecclesia, illiusque partes
 (o): quandoque tamen illi duntaxat
 appellantur vera Ecclesiæ membra, qui
 sunt membra viva & percharitatem am-
 mata.

Contra
Propositio
LXXVIII.

Quarta nota est Sanctitas, Ecclesia
 non modo ob suum Caput omnis Sancti-
 tatis fontem, ob cultum, doctrinam &
 Sacramenta est Sancta, sed etiam ob
 justos, quos complectitur. Ecclesia
 necessario constare debet justis, non
 enim

(n) S. Aug. l. 2. contra Cresc. c. 21. l. 4. de
 Bapt. c. 3. Bellarm. l. 3. de Eccl. milit. c. 9.
 Melch. Canus de loc. Theol. l. 4. c. 6. ad 9.
 Bossuet Hist. Variat. l. 15. n. 2.

(o) Bossuet Expof. fid. n. 21.

enim esset Corpus Christi, si non haberet ^{Sæc. XVIII.}
 membra viva, non esset unita suo cor- ^{A. C. 1720.}
 pori, si non esset animata suo Spiritu,
 & si charitas in omnibus ejus membris
 esset extincta.

Nota quinta est Unitas, una tan- ^{Contra}
 tum datur Ecclesia, ab ea excluduntur ^{Propositio:}
 infideles, Judæi, hæretici, schisma- ^{LXXXVII.}
 tici & excommunicati: unitatem dis-
 solvendi nulla dari potest causa justa,
 bona opera imo & martyrium extra
 Ecclesiam toleratum nihil conferunt
 ad salutem. Extra hanc societatem
 nec vita, nec justitia, nec salus spe-
 rari potest. Deus tamen non denegat
 gratias iis, qui nondum sunt in Eccle-
 sia, nam infideles & hæretici veritatem
 non amplectuntur, nec in sinum Ec-
 clesiæ revertuntur, nisi per prævenien-
 tem Dei gratiam.

Episcopatus est unus, & hic de jure
 Divino. Filius Dei quia suam Ecclesiam
 esse voluit unam, & solide in unitate fun-
 datam, hinc Primatum S. Petri ad con-
 servandam & perficiendam hanc uni-
 tatem stabilivit, atque instituit: ac pro-
 pterea eundem hunc Primatum agno-
 scimus in D. Petri Successoribus, cui ^{Contra}
 etiam propterea eam submissionem & ^{Prop. LXXI}
 obedientiam debemus, quam S. Con-
 cilia & Patres semper cunctos fideles
 edocuerunt.

Sæc. XVIII.
A. C. 1720

Denique Ecclesia quæ semper subsistit, & semper est visibilis, una & sancta, privilegium accepit, ne in sua doctrina errare possit, accepit plenam fidem & mores fidelium dirigendi auctoritatem, leges per seipsam faciendi potestatem, & privati, sicut nullo casu possunt sese eximere a lege naturali, neque dem ob utilitatem humanam, sic nec possunt se eximere ab observantia legum positivarum ad eorum utilitatem conditarum, nisi in casu necessitatis, quando sunt intra Ecclesiam, & ubi agitur de ejusmodi præceptis, in quibus Ecclesia dispensare valet.

Hæc sunt vera principia de Ecclesia, & hi sunt ex opposito errores a Papa per Bullam *Unigenitus* damnati.

§. XVI.

Articulus III.

De Voluntate Dei, gratia & libero arbitrio.

Singulari studio & affectu summi Pontifices * semper erga S. Augustini doctrinam

(*) Vid. S. Cælest. Ep. ad Episc. Gall. c. 2. Hormisd. epist. 70. ad Possess. Ep. Baron. ad Petr. de Villar. Arch. Vien. die 13. Martii 1603. Alex. VII. ad Univ. Lovan. 7. Aug. 1660. Innoc. XII. ad eandem 6. Febr. 1694.